

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 4 του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 5ης Σεπτεμβρίου 2017 — Ιταλία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-598/17)****(2017/C 357/36)**

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και P. Pucciariello, avvocato dello Stato)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, κατά το μέρος που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, την εκτελεστική απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής 2017/1144 της 26ης Ιουνίου 2017 που κοινοποιήθηκε την ίδια ημερομηνία και η οποία αφορά τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ)·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς υποστήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει, ως μοναδικό λόγο, την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽¹⁾, και του άρθρου 31 του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽²⁾.

Με τον λόγο αυτόν αμφισβητείται η εφαρμογή των δημοσιονομικών διορθώσεων που έγιναν με την προσβαλλόμενη απόφαση, λαμβανομένης υπόψη της ελλείψεως συνοχής των αποδεικτικών στοιχείων.

Επίσης, αμφισβητείται η ποσοτικοποίηση των εν λόγω διορθώσεων, δεδομένου ότι ο συγκεκριμένος προσδιορισμός τους είναι δυσανάλογος και προδήλως παράλογος, καθόσον υπερβαίνει σημαντικά την πιθανή ζημία που προέκυψε από τη συμπεριφορά που προσάπτεται στις ιταλικές αρχές.

⁽¹⁾ ΕΕ 1999, L 160, σ. 103.

⁽²⁾ ΕΕ 2005, L 209, σ. 1.

Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2017 — Ισπανία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-602/17)****(2017/C 357/37)**

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: M. Sampol Pucurull και A. Gavela Lloris)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής C(2017) 4136 τελικό, της 26ης Ιουνίου 2017, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ), τομέας των σπυροκρηπυτικών, επιχειρησιακά ταμεία, καθόσον αφορά το Βασίλειο της Ισπανίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 26, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 543/2011 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, όσον αφορά τους τομείς των μεταποιημένων σπυροκρηπυτικών⁽¹⁾.
 - το προσφεύγον διατείνεται συναφώς ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθότι διαπίστωσε ότι δεν ελέγχθηκε το κριτήριο της αναγνώρισης της κύριας δραστηριότητας της οργάνωσης παραγωγών, στο μέτρο που ο έλεγχος αυτός διασφαλίζεται μέσω της κατάλληλης εξέτασης της αξίας της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο.
 - προβάλλεται επίσης ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον το πόρισμα στο οποίο καταλήγει η Επιτροπή δεν συνάδει με εκείνο στο οποίο είχε καταλήξει στην έρευνα FV/2010/004.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 104, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΕ) 543/2011 και από παραβίαση την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
 - το προσφεύγον διατείνεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σχετικώς σε πρόδηλη πλάνη, καθότι διαπίστωσε ελλείψεις κατά τον έλεγχο του κριτηρίου συνοχής και τεχνικής ποιότητας των επενδύσεων σε σχέση με τις αιτήσεις τροποποιήσεως του προβλεπόμενου στην προμνησθείσα διάταξη επιχειρησιακού προγράμματος. Στο πλαίσιο αυτό, διευκρινίζεται ότι το εν λόγω άρθρο δεν επιβάλλει ανάλυση της εμπορικής στρατηγικής της οργάνωσης παραγωγών.
 - προβάλλεται επίσης ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον το πόρισμα στο οποίο καταλήγει η Επιτροπή δεν συνάδει με εκείνο στο οποίο είχε καταλήξει στην έρευνα FV/2010/004.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 59, στοιχείο γ', περίπτωση iv), του άρθρου 60, παράγραφοι 2 και 5, και του άρθρου 65, του κανονισμού (ΕΕ) 543/2011, και από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
 - το προσφεύγον διατείνεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθότι διαπίστωσε ελλείψεις στον έλεγχο της επιλεξιμότητας του επιχειρησιακού προγράμματος, δεδομένου ότι ο ανωτέρω κανονισμός δεν απαγορεύει τη μεταφορά των δαπανών για επενδύσεις σε άλλο έτος εντός του ίδιου επιχειρησιακού προγράμματος.
 - ομοίως, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθότι το πόρισμα της Επιτροπής δεν συνάδει προς την απάντηση που έδωσε στις 19 Νοεμβρίου του 2013 ο γενικός διευθυντής της ΓΔ «Γεωργία» της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο ερώτημα των ισπανικών αρχών σε σχέση με την εφαρμογή του άρθρου 65 του προμνησθέντος κανονισμού.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 352/78, (ΕΚ) 165/94, (ΕΚ) 2799/98, (ΕΚ) 814/2000, (ΕΚ) 1290/2005 και (ΕΚ) 485/2008 του Συμβουλίου⁽²⁾, και των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τον υπολογισμό των δημοσιονομικών επιπτώσεων που περιέχονται στο έγγραφο VI/5530/97.
 - το προσφεύγον διατείνεται συναφώς ότι η επιβληθείσα κατ' αποκοπή διόρθωση είναι απαράδεκτη δεδομένου ότι δεν υπήρξαν ελλείψεις κατά τους ελέγχους. Επικουρικώς, προβάλλει ότι η διόρθωση είναι δυσανάλογη και ότι θα έπρεπε, στην περίπτωση του, να μην επιβληθεί καμία διόρθωση, ή έστω να επιβληθεί διόρθωση 2 %, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών περιστάσεων και της συμπεριφοράς της Επιτροπής στην παρούσα υπόθεση.

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, L 157, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2013, L 347, σ. 549.